

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation (Franța) la 20 februarie 2012 — Société Landsbanki Islands HF/Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giraux

(Cauza C-85/12)

(2012/C 118/30)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Société Landsbanki Islands HF

Pârâți: Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giraux

Întrebările preliminare

1. Articolele 3 și 9 din Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că măsurile de reorganizare sau de lichidare a unei instituții financiare, precum cele care reies din Legea islandeză nr. 44/2009 din 15 aprilie 2009, trebuie considerate măsuri adoptate de o autoritate administrativă sau judiciară în sensul acestor articole?
2. Articolul 32 din Directiva 2001/24/CE trebuie interpretat în sensul că se opune ca o dispoziție națională, precum articolul 98 din Legea islandeză din 20 decembrie 2002 care interzicea sau suspenda orice acțiune în justiție introdusă împotriva unei instituții financiare începând cu intrarea în vigoare a unui moratoriu, să își producă efectele în privința unor măsuri asigurătorii adoptate de un alt stat membru anterior pronunțării moratoriului?

⁽¹⁾ Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit (JO L 125, p. 15, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 34)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Högsta förvaltningsdomstolen (Suedia) la 17 februarie 2012 — Skatteverket/PCF Clinic AB

(Cauza C-91/12)

(2012/C 118/31)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Skatteverket

Pârâtă: PCF Clinic AB

Întrebările preliminare

1. Articolul 132 alineatul (1) literele (b) și (c) din Directiva TVA⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că scutirea de impozit menționată se referă la servicii precum cele în litigiu în prezenta cauză, care constau în:
  - (a) chirurgie estetică,
  - (b) tratamente estetice?
2. Această interpretare este influențată dacă intervențiile chirurgicale sau tratamentele sunt efectuate cu scopul de a preveni sau de a trata bolile, deficiențele fizice sau vătămările corporale?
3. În ipoteza în care se impune luarea în considerare a scopului acestor intervenții chirurgicale sau tratamente, poate fi luat în considerare modul în care pacientul înțelege scopul intervenției?
4. În vederea stabilirii acestui lucru, prezintă vreo importanță dacă intervenția este efectuată de profesioniști care dețin autorizație de practică în domeniul medical sau dacă acești profesioniști decid care este scopul intervenției?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 9/vol. 3, p. 7).

Acțiune introdusă la 21 februarie 2012 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-95/12)

(2012/C 118/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Montaguti și G. Braun, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor măsurilor la care ar fi fost obligată potrivit Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene din 23 octombrie 2007, pronunțată în cauza C-112/05, Comisia/Germania privind neconformitatea cu dreptul Uniunii a unor dispoziții ale Legii VW⁽¹⁾, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (2) TFUE;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în quantum de 282 725,10 euro pe zi, precum și a unei sume forfetare de 31 114,72 euro pe zi;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Hotărârea Curții în cauza C-112/05, Comisia/Germania, a fost pronunțată la 23 octombrie 2007. În această cauză, Comisia a susținut în esență că trei dispoziții ale Legii VW puteau descuraja investițiile directe și, prin urmare, constituiau restricții în calea liberei circulații a capitalurilor în sensul articolului 56 CE prin aceea că, în primul rând, contrar dreptului comun, limitau dreptul la vot al oricărui acționar la 20 % din capitalul social al Volkswagen, în al doilea rând, pentru decizii ale adunării generale, pentru care, potrivit dreptului comun, este necesară numai o majoritate de 75 %, prevedeau o majoritate de peste 80 % și, în al treilea rând, contrar dreptului comun, acordau statului federal și Landului Saxonia Inferioară dreptul de a desemna câte doi reprezentanți în consiliul de supraveghere al Volkswagen.

Din hotărârea amintită ar rezulta că toate cele trei dispoziții contestate ale Legii VW, considerate separat, reprezentau o încălcare a liberei circulații a capitalului.

Cu toate acestea, legea adoptată de Republica Federală Germania prin care aceasta, în opinia sa, a transpus hotărârea Curții prevede în continuare că deciziile adunării generale a Volkswagen AG, pentru care, potrivit dispozițiilor Legii privind societățile pe acțiuni, este necesară o majoritate de 75 % din capitalul social, necesită o majoritate de peste 80 % din capitalul social. Republica Federală Germania justifică această dispoziție făcând trimitere la dispozitivul Hotărârii pronunțate în cauza C-112/05, potrivit căruia această dispoziție reprezintă o încălcare numai dacă este coroborată cu celelalte două dispoziții. Așadar, privită separat, această dispoziție nu ar reprezenta o încălcare a liberei circulații a capitalului.

În opinia Comisiei, formularea dispozitivului hotărârii nu exclude ilegalitatea celor trei dispoziții criticate, privite separat. Astfel, la transpunerea unei hotărâri nu ar trebui luat în considerare numai dispozitivul acesteia, ci și motivele. Prin urmare, în contextul dat, pare foarte exagerată dorința de a justifica omisiunea Republicii Federale Germania de a executa integral Hotărârea Curții exclusiv prin cele două cuvinte „coroborate cu”. O astfel de interpretare ar face abstracție nu numai de întreaga motivare a hotărârii, ci și de jurisprudența Curții cu privire la așa-numitele „acțiuni de aur”.

Prin urmare, Comisia se vede obligată să sesizeze încă o dată Curtea cu această cauză, potrivit articolului 260 alineatul (2) TFUE. Quantumul sancțiunilor financiare ar fi fost stabilit pe baza Comunicării Comisiei din 1 septembrie 2011 privind actualizarea datelor pentru calcularea sumelor forfetare și a penalităților cu titlu cominatoriu⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rep., p. I-08995.

⁽²⁾ JO C 12, p. 1.